

Dkt. Tim Gombis, Wagalatia , Kipindi cha 2, Wagalatia 1:1-10, Utangulizi wa Barua Hii

© Tim Gombis na Ted Hildebrandt

Karibu kwenye hotuba hii ya pili kuhusu Wagalatia. Hii inahusu Wagalatia 1.1-10, Utangulizi wa Barua Hii.

Kama umesoma utangulizi wa barua za Paulo, utaona kwamba hii ni tofauti sana, jambo linaloonyesha jinsi barua hii itakavyokuwa tofauti sana na barua zingine ambazo Paulo anaandika.

Unajua, utangulizi wa barua mara nyingi hutoa vidokezo vingi kwa hoja ya barua, sauti ya barua, na hisia ya barua, na hii si tofauti kabisa. Kwa kweli, inafundisha sana kusoma utangulizi wa Wagalatia karibu na utangulizi wa Warumi. Barua hizi mara nyingi huwekwa kando kwa sababu zina mada kadhaa zinazofanana.

Ibrahimu anajitokeza, kuhesabiwa haki kwa imani ni jambo kubwa, na kuna mazungumzo mengi kuhusu haki na Sheria ya Musa, mahusiano ya Wayahudi na Mataifa, n.k. Soma utangulizi wa Warumi, mistari ya 1-15, na utaona tofauti kubwa na utangulizi wa Wagalatia, hasa mistari ya 1-10, lakini hii pia ni fumbo, mwanzo wa Wagalatia. Niseme imefupishwa sana, ilhali, katika Warumi, Paulo ana maneno mengi na anafafanua jinsi anavyotamani kuwaona na jinsi anavyowafikiria na mambo ya aina hii yote.

Wagalatia ni tofauti sana, tofauti sana. Hakika anasisitiza utume wake lakini hataji tu kwamba yeye ni mtume. Anazungumzia kuhusu hilo kuwa halina asili ya kibinadamu bali asili ya kimungu, jambo ambalo ni tofauti sana na chochote anachosema katika barua zingine.

Tayari unaelewa kwamba labda, na wengi wameeleza hoja hii, Paulo anajitetea kidogo, au tunapaswa kusema, kwa nini analazimika kuisitiza jambo hilo? Hilo linaweza kuwa sehemu yake, kujitetea, lakini kunaweza kuwa na sababu zingine za hilo pia. Utagundua kwamba hii si barua kwa kanisa bali kwa makanisa. Kama tulivyosema hapo awali, pengine kulikuwa na mtandao wa makanisa ambayo alikuwa akiandikia.

Labda haya ni makanisa ya nyumbani ambayo yana uhusiano wa karibu, jambo ambalo halingekuwa la kawaida hata kidogo. La kipekee zaidi na la kushangaza kwetu, hakuna shukrani kwa makanisa, na hakuna pongezi. Unaposoma barua inayotoka karibu wakati uleule Wagalatia ilipoandikwa, 1 Wathesalonike, kuna pongezi nyingi.

Paulo anawapenda watu hawa na anavutiwa nao; sifa yao inaenea. Wagalatia, hakuna hata moja kati ya hayo. Paulo hataji majina ya washirika wowote wa huduma, ingawa hana shaka na watu, hasa, kama nilivyopendekeza kama anashuka kwenda Yerusalemu, au labda anakaribia kuondoka, au tayari amefika Yerusalemu anapoandika barua hii.

Anataja kuokolewa, au hata labda kunyakuliwa tu kutoka katika enzi hii mbaya, na hilo litakuwa jambo ambalo tutapiga kambi kwa muda mfupi katika hotuba hii. Zaidi ya hayo, hakuna mipango ya kuja kutembelea. Hakuna masimulizi ya mahusiano mema.

Nilitaja katika hotuba iliyopita kwamba katika sura ya 4, anazungumzia tukio la kuvutia sana lililosababisha kuanzishwa kwa makanisa, lakini hana hamu ya kuwaona watu hawa tena, lazima. Kwa kusema tu, huu ni ufunguzi wa barua tofauti, ambao unaashiria barua hii kuwa ya kipekee sana anapoiweka dhidi ya barua zingine. Ninapendekeza wakati wa hotuba hii kwamba moja ya funguo za kuelewa, kwa kweli, labda ufunguo wa kuelewa usemi wa Wagalatia na kuelewa kweli dhana kamili ya hoja, ni kuelewa tabia ya apocalyptic ya Wagalatia na kuelewa seti za upinzani, upingaji, upinzani huu ambao Paulo anarudia katika barua yote.

Hizi zinatokana na mfumo wa Paulo wa apokalipsi, ambao umewekwa wazi katika mstari wa 4, Paulo anaposema kauli hii, akimrejelea Yesu Kristo, aliyejitoe kwa ajili ya dhambi zetu, ili atuokoe au atuokoe na wakati huu mwovu wa sasa. Ili kuelewa vyema kinachoendelea katika Wagalatia na kuelewa vyema theolojia ya Paulo, tunapaswa kuelewa mfumo wa apokalipsi wa Paulo, au mfumo huu wa ulimwengu ambapo Paulo anaona kila kitu. Sasa, haya yanaweza yasiwe maneno ambayo unatumia mara nyingi, mifumo ya ulimwengu au mifumo ya apokalipsi, lakini ninachomaanisha ni kwamba haya.

Tunaweza kupanga Agano la Kale au matarajio ya Kiyahudi kwa njia hii. Hiyo ni kusema, watu wa Mungu na maandiko yalizungumzia hili; watu wa Mungu wanaelewa kwamba wanaishi katika enzi ya sasa ya uovu. Wanaishi katika kipindi cha utawala wa dhambi.

Shetani ndiye adui yao mkuu wa kiroho. Wanapitia nguvu za giza na upinzani wa mwili, na watu hufa, jambo ambalo haliko katika mpango wa Mungu hata kidogo. Na, katika enzi hii, manabii huzungumzia hili, na Wayahudi wa kipindi cha Kiyahudi kati ya Agano lote wanatazamia kwa hamu kile ambacho manabii walizungumzia.

Wanatazamia kwa hamu siku ya Bwana. Wanatazamia kwa hamu siku hiyo ya kilele ambapo Mungu atarudi, ambapo atawaokoa watu wake, atawahukumu waovu, ataangamiza uovu, atamshinda adui yake wa ulimwengu Shetani, na ataondoa enzi hii mbovu ya sasa, na kuleta utimilifu wa enzi ijayo. Isaya, Yeremia, na Ezeieli wanazungumzia uumbaji mpya, wa Mungu akituma roho yake, wa ufalme wa Mungu

unakuja, wa utawala wa Mungu utakapofika, ili watu wa Mungu wenye haki waingie katika kipindi hiki cha Shalom, ambapo wanapitia uumbaji jinsi Mungu alivyokusudia uwe.

Utawala wa haki, ukamilifu, na kumiminwa, kama nilivyosema katika hotuba iliyopita, hasa kwa Mafarisayo, kumiminwa kwa uzima wa ufufuo ili watu wa Mungu wenyewe wapate uzoefu wa maisha ya Mungu katika nchi jinsi Mungu alivyowakusudia. Kwa hivyo, kusema tu, hii ni aina ya matarajio yenye mwelekeo wa wakati ujao yanayotoka katika Agano la Kale ambayo yangeunda mawazo ya Paulo na Wayahudi wa enzi ya Paulo. Sasa, hii ni chati nyingine.

Nitaelezea hili kwa makini. Kuna hisia kwamba siku hiyo moja ya pekee kutoka kwa slaidi hiyo iliyopita imegawanywa vipande viwili, na kitu kisicho cha kawaida kinatokea katika mahubiri ya mitume. Hivi ndivyo mitume walivyobadilisha mambo, na hii ina athari kubwa katika jinsi theolojia ya Paulo inavyopaswa kuzingatiwa.

Kuna maana ambayo, wakati wa msalaba, kile ambacho mara nyingi huitwa tukio la Kristo, au kifo na ufufuo wa Yesu Kristo, na ufufuo wake na kupaa kwake kutawala, kuna maana ambayo siku hii, siku hii ya hukumu na siku ya wokovu, ni siku ya Bwana. Kwa hivyo, wokovu umekuja tayari. Enzi ya sasa imehukumiwa.

Na kwa hivyo tunaweza kusema kwamba kuna hisia kwamba uumbaji mpya huja. Uumbaji mpya humiminwa. Lakini pia kuna kitu ambacho si cha kawaida sana.

Enzi hii mbovu ya sasa haijafutiliwa mbali kabisa. Haijafutiliwa mbali kabisa. Kuna hisia kwamba mitume bado wanatazamia siku ya baadaye, siku ya Kristo, ambapo utimilifu wa wokovu wa Mungu utakamilika au kukamilika au kutimizwa kikamilifu.

Kwa hivyo, katika theolojia ya Agano Jipya na katika theolojia ya Paulo, tunazungumzia kuhusu kile ambacho tayari lakini bado hakijatokea. Yaani, kipindi kiovu cha sasa kimehukumiwa na kuharibiwa, lakini bado hakijaharibiwa kikamilifu. Kipindi kipya katika Kristo na kwa Roho kimeanza, lakini bado hakijafika kikamilifu.

Na bado tunasubiri siku hiyo ya baadaye itakapofika kikamilifu. Yote hayo kusema ni kwamba Kanisa linaishi wakati huu kati ya nyakati. Tunaishi wakati huu kati ya siku ya Kristo na siku ya Kristo, kati ya siku ya Bwana na siku ya Bwana, siku ya wokovu na siku ya wokovu.

Ni aina hii ya wakati usiotabirika, usiotarajiwa, kati ya nyakati ambapo tunapitia mwingiliano wa nyakati. Wakati huu mwovu unahukumiwa na kuangamizwa, na tunaokolewa kutoka humo, lakini bado hatujatoka kabisa ndani yake. Bado tuko hapa kiasi kwamba tunahisi aina ya msukumo na mvuto wa hizi mbili; tunahisi athari za nyakati hizi mbili kwa wakati mmoja.

Tunaishi katika kipindi cha enzi. Njia nyingine tunayoweza kuonyesha ukweli huu ni kwa njia hii. Hiyo ni kusema, tulikuwa tumejifunga kikamilifu katika enzi ya sasa ya uovu, lakini Mungu ametuleta katika enzi hii mpya, na katika kifo na ufufuo wa Kristo, Mungu ameua ulimwengu wa kale na amelea uumbaji wa enzi hii mpya ambapo kimsingi tutapata utambulisho wetu kikamilifu.

Hili ndilo Paulo analotaka Wagalatia wafanye, ili kupata utambulisho wao katika enzi hii mpya, kwa sababu anachokiona ni kwamba mafundisho wanayopewa huko Galatia kimsingi ni fundisho ambalo, ndiyo, limejaa Maandiko, na linatoka katika Biblia, lakini linaelekezwa na kategoria zinazotoka katika enzi hii iliyoanguka. Lakini anachosema hapa mwanzoni kabisa ni kwamba mmekombolewa kutoka katika enzi hii mbaya ya sasa, na kwa maana, mmeletwa katika enzi hii mpya na Roho. Hata hivyo, Kanisa linakaa wakati huu kati ya nyakati, nafasi hii ya ulimwengu ambayo bado inasimamiwa na kuhisi ushawishi wa enzi hii mbaya ya sasa, na sisi tunakaa katika nafasi hii ya ulimwengu ambayo pia iko chini ya ushawishi wa Roho.

Kwa hivyo, Paulo anapozungumzia kuhusu vita vya mwili na Roho, tena, si lazima azungumzie kuhusu mienendo hii miwili ambayo iko ndani ya kila mtu. Ninahisi athari hizi kama mtu binafsi, lakini Paulo anazungumzia kuhusu mienendo hii mikubwa. Ulimwengu wa mwili unafanya kazi katika jamii.

Ulimwengu wa Roho unafanya kazi katika jamii. Na jamii na mienendo ya uhusiano na ujenzi wa utambulisho katika nyanja za kijamii na maadili ya kitamaduni, yote haya. Jamii hupata maisha pamoja angani.

Na kwa Paulo, hiyo ni katika anga na anga. Kwa Paulo, enzi hii ya sasa ni ile ambayo nafasi hizi zinakabiliwa na ushawishi wa enzi hii mbaya na nguvu za kifo na nguvu za mwili, ambazo huathiri mahusiano. Mekanisa na vitengo vidogo vya kijamii vya wafuasi wa Yesu pia ni sehemu ambazo Mungu hukaa kwa Roho Wake.

Kwa hivyo, tunahisi athari za Roho na athari za mwili katika mienendo yetu ya uhusiano na hata katika miili yetu. Lakini hii ndiyo mienendo mikubwa zaidi inayoelezea aina ya chuki za Paulo kuhusu mwisho wa dunia, ambapo anazungumzia... Atakuwa na baadhi ya hizi. Paulo si mtume aliyeteuliwa na wanadamu.

Ameteuliwa na Mungu. Anajaribu kusema kimsingi kwamba ingawa kanisa linaishi katika kipindi hiki cha enzi, jinsi unavyofikiria na kuishi kwa sasa na uamuzi unaofanya kimsingi unaendana na ulimwengu ambao Mungu alikutoa. Ninachotaka ufanye ni kufikiria, kufikiria, na kufanya maamuzi unapoendelea mbele kama jamii kulingana na utambulisho wako ambao Mungu amekuleta hapa.

Kwa hivyo, enzi hii mbovu ya sasa na enzi mpya, enzi ya uumbaji mpya katika Kristo na kwa Roho, inaeleza mawazo ya upinzani ambayo Paulo anayo katika Wagalatia.

Kuna njia ya kufikiri inayotokana na mwili wa enzi hii mbovu ya sasa. Kuna njia ya kufikiri inayotokana na enzi mpya katika Kristo, na hiyo ndiyo Paulo anayoizungumzia.

Kimsingi anachojaribu kuwafanya wafanye ni kujenga utambulisho wao, kujua utambulisho wao, na kuishi maisha yao ya kijamii kuanzia enzi hiyo mpya katika Kristo na kutokana na uhalisia huo mpya. Pia, ndivyo ilivyo, na huu unaweza kuwa wakati mzuri wa kusema tu kwamba mara nyingi Wakristo wa kisasa wanapofikiria wokovu, tunaufikiria wokovu kama kitu kinachohusiana nami na kwamba kuna jambo limetokea kwangu. Nimeokolewa.

Ninafurahia wokovu. Kwa hivyo, nafikiria labda nafasi yangu ya ndani kama nafasi iliyoharibika na iliyojaa dhambi, na Yesu ameingia moyoni mwangu na kusafisha mambo ndani yangu, na sasa nimeokoka. Ni jambo zuri kwangu kwenda kanisani na watu wengine waliookoka, ambayo ni uzoefu mzuri wa kujifunza au fursa ya kujifunza jinsi ya kusimamia na kufurahia wokovu nilio nao.

Ni mali yangu. Hiyo ni njia ya kufikiria mambo ambayo ni ya kweli vya kutosha kutokana na dhana ya kibinafsi na ya kidunia. Kwa Paulo, anafikiria wokovu kwanza kabisa kama kitu kilichotokea kwa ulimwengu.

Kitambaa cha uumbaji kilikuwa kimetekwa nyara na nguvu za mauti, nguvu za giza, Shetani, dhambi, mwili, na kifo. Na Mungu alipoumba Israeli na kutoa sheria katika hali hiyo, nguvu hizi zote za giza na nguvu zilizoathiri na kuambukiza kitambaa chenyewe cha uumbaji zilihakikisha kwamba mradi huo uliisha vibaya sana. Kwa hivyo, Mungu alipoleta kazi Yake katika Kristo, hiyo ni kazi aliyoifanya kwa kitambaa cha ulimwengu.

Anathibitisha hilo kwa kujenga jumuiya hizi za wafuasi wa Yesu zinazofurahia uwepo wa Roho. Kwa hivyo, Paulo anapofikiria kuhusu wokovu, anafikiria kwanza kuhusu ulimwengu, maadui wa Mungu wa ulimwengu ambao amewashinda, na jinsi hilo linavyoonyeshwa na kutambuliwa katika uhalisia na jumuiya mpya zinazoibuka kutoka kwa watu ambao wamefanywa wapya na kuletwa katika ushirika huu mpya. Ulimwengu, ushirika, mtu binafsi.

Ilhali sisi katika nchi za Magharibi, angalau jinsi nilivyofunzwa kufikiri, ni jambo la kibinafsi kabisa. Na huenda tukahitaji kufikiria kuhusu kile tunachofanya katika ushirika. Lakini kiulimwengu, hatufikirii kwa maneno hayo.

Lakini kwa Paulo, ulimwengu ni wa kimkakati. Na hilo linaeleza mambo hayo yanayopingana na imani. Kwa hivyo Paulo anapozungumzia utume wake kama si kutoka kwa wanadamu, bali kupitia Yesu Kristo, kunaweza kuwa na utetezi fulani hapo.

Lakini anachotaribu kusema ni agizo lake la kitume, na wito wake wa kitume unahusiana na ulimwengu mpya kabisa ambao umeingizwa katika uhalisia. Sio ule uliojengwa kutoka chini. Sio kutoka kwa ulimwengu wa wanadamu.

Kwa njia, hii inaweza kuwa kidokezo kidogo cha kuingia katika hotuba ya kupinga sheria tunayoipata katika Wagalatia. Kuna maana kwamba, katika siku za Paulo, kile kilichokuwa kimetokea kwa Uyahudi kilikuwa utamaduni ambao ulikuwa umeumbwa zaidi na masuala yanayoendelea katika enzi hii mbaya kuliko maandiko. Huu ni ulimwengu wa ubaguzi uliojengwa na wanadamu, wa njia zilizojengwa na wanadamu za kukamilisha mambo, kutumia nguvu, na kutumia kulazimisha.

Hapa ndipo utambulisho unapojengwa kwa njia za kibinadamu, ambapo nina thamani kulingana na rangi yangu, kabila, jinsia, na hadhi yangu ya kijamii. Hilo ndilo linalonipa thamani yangu. Katika Uyahudi wa siku za Paulo, Paulo alikabiliwa na njia hizi zote za kufikiri, kwa sababu tu hawa ni wanadamu.

Ndiyo maana anapopata fursa ya kuelezea upya wa injili, anazungumzia jinsi katika Kristo, hakuna tena Myahudi wala Mgriki, mtumwa wala huru, mwanamume au mwanamke. Haya si mambo yanayotupa thamani yetu tena. Kinachotupa thamani yetu ni kuwa ndani ya Kristo.

Kwa kweli, msalaba umevunja ulimwengu huu. Umeua ulimwengu huu, na umetusulubisha katika ulimwengu huu, kwa hivyo sasa tunapaswa, ninajaribu kubadilisha lugha yangu; sasa tunapata uzoefu wa uhuru. Hatuhitaji, lakini tunapata uzoefu wa uhuru na mshangao na furaha na ukombozi wa kujenga utambulisho wetu kutoka kwa Kristo wetu anayekaa, ambayo inatupa thamani ya mwisho, ambayo yote ni sehemu ya injili, na tutafikia hilo tunapoendelea mbele.

Lakini kusema tu, katika mawazo ya Paulo, hakika alikuwa ametekwa na mawazo ya kibinadamu ambayo yalimfanya Paulo awaone wasio Wayahudi kama wasio na thamani kubwa kuliko Wayahudi, labda akiwaona wanawake kama wasio na thamani kubwa kuliko wanaume, Mafarisayo wakiwa na thamani kubwa zaidi kuliko wenye dhambi hawa wote ambao walihitaji kushughulika nao kwa namna fulani au kuwaondoa au kuwalazimisha kuwa watiifu zaidi. Na kwa sababu ya kile kilichomtokea Paulo mwenyewe, kuna ujipya mkali, na Paulo anataka Wagalatia wapate uzoefu wa ujipya huo. Seti hiyo ya upingaji sheria inayotokana na mfumo huu wa kiyama ni tofauti sana na ni njia bora zaidi ya kutoa upinga sheria kuliko upinga sheria ambao mara nyingi tunajaribu kuelewa, kama vile kufikiria uhusiano kati ya kuwa na kutenda au kuamini na kutii, au uhusiano juu ya dini.

Paulo hafikirii kwa maneno hayo. Anafikiria kwa upande wa uumbaji wa kale, enzi mbaya ya sasa, na uumbaji mpya. Enzi mbaya ya sasa na uumbaji mpya.

Enzi hii mbovu ina vitendo, mitazamo, mienendo ya uhusiano, mawazo, na dhana za kitamaduni ambazo ni za ulimwengu huu kwa ujumla na mara nyingi ni za uharibifu. Tabia, mitazamo, mienendo ya uhusiano, njia za kuwa, na njia za kufanya hivyo vyote vinazalisha uhuru kwa sababu ni mienendo na mahusiano yanayomlenga Kristo, n.k. Kwa hivyo mfumo huo wa apocalypse tutaaurudia tena na tena.

Vipengele vingine vichache vya kile kinachotokea hapa katika Wagalatia 1-10 katika utangulizi huu wa barua. Paulo anarejelea Mungu Baba aliyemfufua Yesu kutoka kwa wafu, jambo ambalo ni la kipekee. Si kawaida sana kumwona Paulo akitaja ufufuo katika ufunguzi wa barua.

Lakini kwa Paulo, kifo na ufufuo wa Yesu vinaendana. Ni kifo cha Kristo na ufufuo wake ambavyo vimeleta nafasi ya ufufuo, ambayo ni utimilifu wa uzima. Na, bila shaka, utimilifu huo wa uzima unafurahiwa na jumuiya za kanisa.

Na kwa Paulo, enzi mpya imekuja katika Kristo. Huo ndio ujio mpya wa injili kwa Paulo. Na tena, Paulo anapofikiria kuhusu ufufuo, hafikirii kuhusu mimi kufufuliwa kutoka kwa wafu.

Hilo limejumuishwa. Anachofikiria ni mabadiliko kamili ya ulimwengu. Sasa, tena, Yesu Kristo amefufuliwa kutoka kwa wafu.

Tumefufuliwa pamoja naye. Lakini viumbe vyote na viumbe vyote kwa sasa havipati ukamilifu wa ufufuo. Kwa hivyo, tayari tunapata ufufuo, lakini bado.

Paulo anazungumzia hili kama tukio la sasa. Kumbuka kwamba ufufuo na kufurahia kwetu kwa sasa kunahitaji kueleweka kwa kuzingatia tabia kamili ya ufufuo ambayo ingeunda uelewa wa Paulo. Kwa sababu kwa Paulo, ufufuo wa maisha, maisha kutoka kwa wafu, inamaanisha siasa mpya, uchumi mpya, njia mpya ya kuwa, njia mpya ya kufanya, njia mpya ya kuhusiana.

Ni jumla kabisa, ambayo ni kumbuka kwa makanisa ya kisasa kufikiria kuhusu uwepo wa Kikristo katika suala la njia mpya kamili ya kuwa. Ndivyo ilivyo kwa jumuiya za kanisa. Ninasita kutumia neno hili kwa sababu ya jinsi linavyoeleweka vibaya, lakini jumuiya za kanisa ni vitengo vya kisiasa. Ni vitengo vya watu waliokusanyika pamoja chini ya utawala wa Kristo, ambao wanahusiana kwa njia tofauti kabisa, ambao hutumikiana kwa sababu sasa wako katika Kristo, ambao wanahusiana na ulimwengu wa nje kwa njia tofauti kabisa, ambao huchukua msimamo wa kisiasa kuelekea mwingine na msimamo wa kisiasa kuelekea ulimwengu.

Lakini hiyo ni siasa inayoongozwa na ukarimu, upendo, utunzaji, huduma, utoaji wa zawadi, na ukarimu, si siasa za kunyakua madaraka, kutukana, na usemi wa dharau. Kwa kusikitisha, siasa za kanisa katika sehemu nyingi za dunia zimeharibiwa na siasa za ulimwengu huu kwa sababu mazingira mengi ya Kikristo yamekuwa mazingira

yaliyojikita kikamilifu ndani ya enzi hii badala ya mazingira mapya ambayo yamejikita kikamilifu ndani ya enzi mpya katika Kristo. Lakini Paulo anapofikiria kufufuliwa kutoka kwa wafu, ni kamili na huweka njia kamili kwa maisha ya kanisa.

Paulo anazungumzia, katika Wagalatia 4, au samahani, katika mstari wa 4 wa sura ya 1, anapomtaja Yesu Kristo, baraka hii ya neema na amani kutoka kwa Mungu Baba yetu na Bwana Yesu Kristo. Na Paulo anapomtaja Yesu Kristo, anamtaja yeye kama yule aliyejitoe kwa ajili ya dhambi zetu. Kujitoe huku kwake mwenyewe, kwa Paulo, ndio kiini cha utambulisho wa Yesu.

Paulo atataja hili tena katika Wagalatia 2 anapomtaja Yesu Kristo, yule aliyenipenda mimi na kujitoe kwa ajili yangu. Kwa hivyo, kujitoe kwa Yesu ni utambulisho wake. Tena, acha hilo lipitie katika theolojia yako.

Ikiwa utambulisho wa Yesu ni yule anayejitoe, huo pia ni utambulisho wa Mungu, na huo huweka mwelekeo wa utambulisho wa kanisa kama watu wanaojitoe na kuishi maisha ya upendo wa kujitoe, nguvu ya jamii ya upendo wa kujitoe. Katika mstari wa 5, Paulo anaendelea kutaja aina hii ya ombi la maombi kuhusu Mungu Baba, ambaye utukufu una yeye milele na milele. Kutajwa huku kwa siri na kwa ufupi sana kwa utukufu si kwa ujumla tu, bali katika theolojia ya Paulo, utukufu wa Mungu una uhusiano wowote na ubinadamu kwa sababu watu katika theolojia ya Paulo ni mfano wa Mungu, wao ni utukufu wa Mungu, na wanapaswa kumtukuza Mungu, jambo ambalo linanikumbusha nukuu ya Irenaeus, utukufu wa Mungu ni mwanadamu aliye hai kikamilifu.

Utukufu wa Mungu ni mwanadamu aliye hai kikamilifu. Na katika theolojia ya kibiblia, wanadamu, wakisimamia kuenea kwa amani ya Mungu na utawala wa Mungu, Shalom ya Mungu duniani, ndivyo utukufu wa Mungu unavyoonekana. Kwa hivyo, wanadamu humtukuza Mungu kwa njia hiyo.

Kwa kuzingatia hili, unaweza kuonyesha utata huko Galatia kama aina ya mzozo kuhusu jinsi utukufu wa Mungu unavyoonekana. Wamisionari Wayahudi wana uhakika kabisa kwamba kinachomtukuza Mungu duniani ni kuenea katika nchi za Mataifa, jamii zisizo za Wayahudi, zenye utambulisho wa Kiyahudi. Mataifa wanaogeukia Uyahudi, kufuata kwa uaminifu mila za Kiyahudi, kutahiriwa, na kimsingi wanaogeukia Uyahudi, kuwa Wayahudi, kama njia ambayo Mungu anatumizwa ipasavyo katika Kristo.

Paulo anaona kwamba kimsingi kumtukuza Mungu katika Kristo ni kubaki si Myahudi, lakini kwa namna fulani, kubaki kipagani kwa sababu Wakristo Wayahudi wangeona jumuiya za Paulo kama jumuiya za kipagani. Kuwa mtu anayemtukuza Mungu wa Israeli ni kuwa Myahudi. Lakini Paulo anaona, na Petro pia aliona, lakini Paulo anaona uthabiti kamili wa injili ya Kikristo kama Wakristo Wayahudi wakimtukuza Mungu

kama Wakristo Wayahudi na Wakristo wasio Wayahudi wakimtukuza Mungu kama Wakristo wasio Wayahudi.

Wafuasi wa Yesu wa Kituruki, wafuasi wa Yesu wa Misri, wale wa Siria, chochote kile, popote pale injili inapojikuta. Kwa hivyo, kwa namna fulani, huu ni mzozo kuhusu aina ya tabia ya kibinadamu inayomtukuza Mungu. Tukiingia katika mstari wa 6 hadi wa 10, Paulo hapiti mstari wa 6 bila kuanza kukemea kwake.

Kwa hivyo, kwa kweli, mistari ya 6 hadi 10 ni kemeo la Paulo mara moja, bila hata kujipasha joto. Katika mstari wa 6, mabadiliko haya ya haraka na lugha hii yenye hisia nyingi ambapo anasema, Anawashutumu kwa kuasi mara moja. Kuasi huku ni tofauti na uwasilishaji ambao Paulo alikuwa amezungumzia.

Mungu ndiye aliyewaokoa Wagalatia kutoka katika enzi hii mbaya na kuwaleta katika enzi hii mpya, naye anawaonyesha kama wanaorudi nyuma. Hii ni kama Mungu akiwatoa Israeli kutoka Misri hadi nchi ya ahadi, nao wanataka kurudi. Ambayo, unajua, soma Kutoka.

Na masimulizi haya yanawezekana sana kwamba Paulo anafikiria. Unaasi. Unarudi utumwani.

Unarudi Misri. Anasema kwamba wanafanya hivi kwa ajili ya injili tofauti, ambayo anaendelea kusema si injili nyingine. Kuna injili moja tu, ambayo ni ishara kwamba watu ambao wamekuja hapa katika jumuiya za Galatia na wanazitikisa na kuzisumbua, na kuzichochea, kuna uwezekano mkubwa ni Wakristo Wayahudi.

Kwa hivyo, wao si Wayahudi wasio Wakristo. Sina uhakika kama Wayahudi wasio Wakristo wamekuwa na wasiwasi mwingi kwa jamii za Paulo. Hawa ni Wakristo Wayahudi wanaojulisha jamii za Paulo kwamba hawako kikamilifu katika ufalme wa Mungu.

Hawaokolewi isipokuwa kama wanabadilika na kuwa Wayahudi. Paulo hasemi chochote hapa, lakini anasema katika mistari ya 8 na 9, anatoa hukumu hii maradufu, ambayo niruhusu nisome tu haya, lakini hata kama sisi, Paulo na timu yake ya huduma ya kitume, au malaika kutoka mbinguni, tukiwahubiria ninyi injili kinyume na ile tuliyowahubiria katika ziara hiyo ya kwanza, mtu huyo na alaaniwe. Na alaaniwe.

Hiyo ni lugha isiyo nadhifu na isiyo na adabu inayopaswa kutumika kanisani. Sijali. Nitasema tena.

Huu ni usemi wa Paulo. Anajua hili litawafanya watetemeke kidogo. Kama tulivyosema hapo awali, vivyo hivyo nasema tena, mtu yeyote akiwahubiria injili kinyume na ile mliyoipokea, na alaaniwe.

Aina hii ya swali inazua swali, je, inafaa kutumia lugha ya aina hii ya Wakristo wengine? Kila ninapowafundisha Wagalatia darasani, huwa nawauliza wanafunzi wangu, je, mnafikiri inafaa kuzungumza hivi? Wakati mwingine, Wakristo huzungumzana hivyo. Nimekuwa katika baadhi ya miktadha ya Kikristo ambapo kundi la Wakristo linaweza kuwa na makubaliano mengi ya kitheolojia na mtu aliye karibu nao sana katika wigo wa kitheolojia, lakini hawakubaliani kuhusu jambo hili moja jembamba. Na kiwango cha shutuma za ukosefu wa uaminifu wa kibiblia na kucheza haraka na bila kujali Maandiko ni jambo la ajabu.

Je, ni sawa kuzungumza hivyo? Sitajibu hilo lazima. Ningekuwa na wasiwasi sana kuzungumza kwa njia hii. Paulo anawasilisha ujumbe wa kitume, akizungumza Neno la Mungu badala ya Mungu.

Anazungumza kwa niaba ya Bwana Kristo kama mtume wa Yesu Kristo. Sina uhakika kama tunapaswa kuchukua aina hiyo ya haki kwa ajili yetu wenyewe. Nadhani kuna njia fulani za kufikiri, njia fulani za kuwa jumuiya ya Kikristo, ambazo ni za kulaaniwa.

Hakika, tunaweza kufikiria njia zote ambazo Kanisa linashiriki katika ukandamizaji au unyonyaji wa kiuchumi, jinsi Kanisa linavyoendeleza na kushiriki katika tamaduni zenye ubaguzi wa rangi, ambapo watu wanakandamizwa na ubinadamu unashushwa hadhi. Lakini nadhani tunahitaji kuwa waangalifu sana kuhusu kuzungumza na kila mmoja kwa kutumia lugha yenye nguvu kama hiyo. Ningesita, hasa kwa kuzingatia maonyo ya Yesu katika Injili, kwamba tutakabiliwa na hukumu kulingana na kile tunachosema, kulingana na maneno yetu.

Endelea kwa tahadhari. Paulo anaendelea katika mstari wa 10 hapa kukana kwamba anajaribu kuwapendeza wanadamu. Je, umesikia nilichosema Paulo anawaambia jamii hizi? Je, unafikiri sasa natafuta upendeleo wa wanadamu au wa Mungu? Je, ninajitahidi kuwapendeza wanadamu? Kama ningekuwa bado najaribu kuwapendeza wanadamu, nisingekuwa mtumwa wa Kristo.

Kwa hivyo, kukataa huku kujifurahisha kwa wanadamu ni dalili kwamba Paulo hajaribu kushinda shindano fulani la umaarufu. Haishi tena, namaanisha katika dhana ya Paulo mwenyewe, amekufa kabisa kwa ulimwengu huu. Hajaribu kujenga utambulisho ambao utapata pongezi kutoka kwa watu wengine.

Hajaribu kujenga utambulisho utakaompatia kibali cha kijamii. Anasema mwishoni mwa Wagalatia, kupitia Yesu Kristo, nimesulubiwa kwa ulimwengu, na ulimwengu umesulubiwa kwangu. Hiyo haimaanishi kwamba anatoka katika ulimwengu wa kimwili.

Kwa maoni yake, hiyo ina maana kwamba hafikirii kwa maneno haya hata kidogo. Kwa hivyo, hajaribu kumfurahisha mtu yeyote. Yuko hapa.

Ana agizo lake kutoka kwa Bwana Kristo. Yuko salama katika utambulisho wake katika Kristo. Anajua yeye ni nani.

Amekufa kwa kujaribu kujenga utambulisho ili kupata kibali cha kijamii. Yuko katika ulimwengu huu mpya ambapo anazingatia uaminifu kwa Bwana Kristo, ambao unampa uhuru na uhuru wa kusema anachojua hadhira yake inahitaji kusikia. Kwa hivyo, katika akili ya Paulo, katika enzi hii mbaya ya sasa, angekuwa akiishi kwa ajili ya kushangiliwa na wengine.

Katika ubinadamu mpya, anaishi kwa ajili ya utukufu wa Mungu.

Naam, wito wa kusimama hapo hapo. Hiyo ni mistari ya 1-10 tu ya Wagalatia 1. Katika utangulizi huu, Paulo anaanza kwa ghafla kubwa, akigeuka tu kuwakabili wasikilizaji wake, nasi tutaendelea na kiini cha hoja yake katika hotuba yetu inayofuata.